

Gymnázium Přírodní škola, o.p.s
Profilová práce — třída Mí
Nižší stupeň studia
2017/2018

Kryštof Kadlčík

Prevenční program o internetové kriminalitě

Vedoucí práce: Mgr. Štěpána Čiperová

Datum odevzdání: 1. března 2018

Obsah

Úvod a motivace	1
Cíle práce	2
Praktická část	4
Postup práce	4
Dvouhodinový program	4
Časové rozložení	6
Realizace	6
Zpětná vazba	7
Teoretická část	8
Seznamování na internetu a sociální sítě	9
Kybergrooming	10
Kyberšikana	11
Sexting	11
Finance na internetu a internetové bankovníctví	12
Phishing	12
Závěr	12
Seznam literatury	14
Přílohy	15

Úvod a motivace

Na začátku jsem se rozhodl, že chci, aby byla moje práce orientovaná na práci s lidmi. Také jsem věděl, že chci pracovat s lidmi stejně nebo podobně starými. Několik týdnů jsem přemýšlel o tématu, co bych s mými vrstevníky chtěl dělat a o čem bych je chtěl vzdělat a poučit. Nejvíce jsem se snažil všimnout si událostí a činností v mém každodenním životě, v čem se cítím dobře a hlavně, kde mám mezery. Takto jsem dospěl k nápadu zabývat se internetem.

Na internetu jsou statisíce dětí v České Republice každý den a často ani nemají základní poučení o bezpečném pohybu v kyberprostoru¹. Situace se, alespoň tedy v hlavním městě, zlepšuje a kurzů či výukových programů přibývá, stávající množství pozornosti věnované pohybu na internetu nezletilých mi nepřijde dostačující. Děti se s internetem střetávají v čím dál tím mladším věku a na kriminalitu číhající na internetu vůbec nejsou připravené.

Proto jsem se rozhodl pokusit se současný stav alespoň trochu vylepšit a přispět mým programem z pohledu náctiletého, který je z „nové generace“ sociálních sítí a internetového bankovníctví.

¹ www.espad.org. ESPAD.org [online]. Brussels, 2016 [cit. 2018-05-26]. Dostupné z: <http://www.espad.org>

Cíle práce

Mým hlavním a nejtěžším cílem bylo vytvořit již zmíněný program. Program jsem chtěl upravit tak, aby mé vrstevníky zaujal a odnesly si alespoň některé nejdůležitější informace. Program jsem si vytyčil na dvě standardní vyučovací hodiny, celkově tedy hodinu a půl. Program jsem chtěl zaměřit především na mé, vrstevníky, tedy děti ze sedmé až osmé třídy základních škol. Program jsem také chtěl rozdělit na menší části, které by bylo poté možno použít bez absolvování celého programu.

Praktická část

Postup práce

Můj původní plán byl, vytvořit program na celé dopoledne. Po dalším zhodnocení, jsem se rozhodl program zkrátit a pokusit se obsáhnout nejdůležitější témata ve dvou vyučovacích hodinách, tedy dvěma 45 minutovými bloky. Poté jsem si o tématu musel nastudovat potřebné informace. Jako zdroje jsem nejvíce využíval knihy, jelikož jsem se moc nechtěl spoléhat na neprofesionalitu internetových stránek. Také jsem provedl rešerši ostatních programů a inspiroval se jimi v pozitivním i negativním smyslu slova. Jelikož je internetová kriminalita obsáhlý pojem, vybral jsem pouze témata, která jsem považoval za nejaktuálnější pro děti mého věku a současné doby. Průběžně jsem práci konzultoval s magistrou Lucií Bukovskou, která je pracovnice Linky Bezpečí a specializuje se na práci s dětmi. Bohužel jsem nevyužil znalostí mého odborného konzultanta magistra Petera Porubského. Tyto skupiny témat jsem následně rozdělil do tří tematických oblastí.

Dvouhodinový program

První kategorii jsem nazval: Nebezpečí sociálních sítí. Toto téma, leč je značně zprofanované, jsem také zařadil do mé práce. Zde jsem si témata také rozdělil do pěti pojmů, kybergrooming, kyberšikana, falešná identita, sexting a hoax. Pojmy jsem se snažil vybírat dle mého subjektivního pohledu a vybrat ty nejdůležitější. Jelikož vychází v mém časovém plánu na každou oblast témat přibližně 25 minut, musel jsem obsáhnout toto důležité téma v tomto vymezeném časovém období velmi stručně a výstižně.

Druhou oblast jsem si pojmenoval: Jak se na internetu chovat v mezích zákona. V této oblasti jsem se věnoval problematice, jako je nelegální stahování filmů nebo vydírání po internetu. Tato část je nedílnou součástí mého programu. I když se program spíše pokouší radit nebo poučit děti v případech, kdy jsou samy oběťmi nebo se snaží děti naučit, jak předejít tomu, aby se do podobných situací dostávaly,

je velice pravděpodobné, že se s mým programem setká někdo, kdo je nebo by mohl být pachatelem těchto trestných činů a třeba o tom ani nevěděl. Proto si myslím že je tato část důležitá a může být pro absolventy i užitečná. Pro tuto část jsem vymyslel novou aktivitu. Studentům rozdám lepící kartičky s situacemi a pojmy. Na volný prostor poté nakreslím čáru, která vymezuje legální a nelegální činnosti. Studenti se po domluvě v menších skupinkách shodnou, zda zařadí kartičku, nebo spíše pojem nebo činnost na kartičce, do legální nebo nelegální části.

Třetí a poslední část se jmenuje Finance na internetu. Cílová skupina pro tento program (13 - 14 let) se dostává čím dál častěji do konfrontace s placením na internetu. Někteří už také začínají používat internetové bankovníctví a proto bych je chtěl trochu zasvětit do používání těchto nástrojů a také varovat před nástrahami, které se s placením na internetu souvisí.

Jak už jsem zmínil výše, programů věnujícím se tomuto tématu je nespočet. Aby moje práce tedy nebyla zbytečná, chtěl jsem, aby byl můj program v něčem unikátní. Proto jsem se rozhodl s absolventy co možná nejvíce interagovat a donutit je, aby témata prezentoval jedinec nebo skupinka ostatním a postupně se takto vystřídali. První dvě oblasti jsem si tedy rozvrhl tak, aby nejdřív absolventi dali „hlavy dohromady“ a zkusili témata s mojí asistencí představit ostatním, poté vždy následuje doplnění mých, předem připravených informací. Jelikož se třetí oblast věnuje tématům, se kterými ještě nepřišli do kontaktu, rozhodl jsem se zpracovat oblast jinak, a to formou převzatého edukativního videa, ke kterému jsem rozdál pracovní listy.

Časové rozložení

Struktura	Čas
1. Blok	45 minut
Představení programu, obsahu a cílů	5 minut
Krátká hra formátu „místa si vymění“	5 minut
I. Téma: Nebezpečí sociálních sítí	25 minut
- Doplnění informací	10 minut
PŘESTÁVKA	
2. Blok	45 minut
II. Téma: Jak se na internetu chovat v rámci zákona	15 minut
- Doplnění informací	5 minut
III. Téma: Finance na internetu	15 minut
Zhodnocení	10 minut

Tab. 1

Realizace

Realizace mého programu proběhla v osmé třídě na gymnáziu Přírodní škola 19. dubna. Svoji prezentaci jsem uskutečnil v rámci výuky občanské výuky. Ve třídě bylo přítomno 22 studentů, p. uč. Čiperová a ve druhé vyučovací hodině a host naší školy z brněnské školy.

Na začátku jsem studentům představil můj projekt, z jakého důvodu to dělám a stručně jsem i shrnul harmonogram. Poté jsem studentům rozdál pracovní list a

poprosil je, aby vyplnili první otázku, která mířila na očekávání studentů od tohoto programu. Některé ze studentů jsem poté také poprosil, aby své očekávání přečetli nahlas. Po této aktivitě jsme vytvořili kroužek z židlí uprostřed třídy a zahráli si hru Místa si vymění. Při této aktivitě jsem promítal na zeď návrhy otázek, aby měli studenti inspiraci a věděli, jakým směrem mají otázky pokládat. Poté, co se vyměnili, jsem náhodně rozdělil studenty do pěti skupinek, většinou tedy po čtyřech nebo po pěti. Každá skupinka dostala jedno téma ke zpracování. Jako zdroje mohli využívat literaturu, kterou jsem přinesl,² počítač s připojením k internetu, vypůjčený od školy a své telefony. Na tuto část jsem měl vytyčených pouze 10 minut. Následně jsem zjistil, že čas musím rozhodně prodloužit, abych ho nebral na úkor ostatních aktivit. Studenti po skupinkách poté prezentovali ostatním, co zjistili a co jim přijde nejdůležitější. Každou skupinku jsem poté doplnil krátkým souhrnem a doplněním informací. I. okruh témat jsem chtěl stihnout do konce první vyučovací hodiny, což se mi tedy nepovedlo a prezentace se protáhly až do druhé hodiny. Druhé téma jsem zpracoval, jak už jsem psal výše, pomocí lepících papírků. Každé skupince jsem rozdál pět papírků, u kterých museli určit, zda je zařadí do legální půlky tabule nebo nelegální půlky tabule. Když jsem papírky rozdával, poprosil jsem studenty, aby vždy odůvodnili, proč papírek umisťují právě do této části tabule. Tato aktivita studenty celkem zaujala a aktivitu jsem stihl podle původního plánu. Třetí okruh témat bylo tedy placení po internetu a internetové bankovníctví. Zde jsem studentům pustil edukativní video, ke kterému měli na pracovních listech otázky, na které museli odpovídat z obsahu snímku. Jelikož mi nevyzbylo moc času po videu, poprosil jsem studenty, aby mi napsali zpětnou vazbu hned po konci videa. Také proto jsem nestihl probrat zpětnou vazbu ústně a musel jsem za studenty chodit individuálně.

Zpětná vazba

Zpětnou vazbu jsem dostal od studentů na hodině pouze písemně. Poprosil jsem studenty, aby pracovali se svými očekáváními, jestli byly naplněny, zda nikoliv. Také jsem požádal pouze o konstruktivní kritiku.

² *Bezpečně n@ internetu*. Praha: Grada Publishing, 2016. ISBN 978 - 80 - 247 - 5595 - 3.; KRČMÁŘOVÁ, Barbora. *Děti a online rizika: sborník studií*. Praha: Sdružení Linka bezpečí, 2012. ISBN 978-80-904920-2-8.; KOPECKÝ, Mgr. Kamil a Ph.D., Mgr. Veronika KREJČÍ. *Rizika virtuální komunikace*. Praha: NET UNIVERSITY, 2010. ISBN 978-80-254-7866-0.

Většina zpětných vazeb od studentů obsahovala pouze hodnocení, jako např. : Dobré, užil jsem si to, bavilo mě to. Pár ze studentů mi ale opravdu kritiku napsalo. Kritizovali hlavně časovou organizaci, kterou jsem již změnil, poté se pár studentům nelíbila zdlouhavost programu nebo chtěli jiné zaměření témat, s čímž nechci nic dělat, a ani nebudu nic dělat, jelikož by to neodpovídalo záměru mé práce. Jedna studentka zmínila, že by ocenila více se věnovat spíše internetovému bankovníctví, než například nakupování online, o čemž prý už většina lidí hodně ví. Při individuální konzultaci se studenty po programu mi pouze zopakovali výtky, které už psali do zpětných vazeb, tudíž nebyla konzultace moc přínosná.

Hned po programu jsem se bavil s již zmíněným učitelem z Brna, jež moji práci také hodnotil velice kladně a ocenil moje nasazení.

Hodně důležitou zpětnou vazbu jsem dostal od vedoucí mé práce, která byla přítomna také na realizaci mého programu. Kromě poznámek k lepší intonaci a pohybu po třídě mě hlavně upozornila na vylepšení textu na lepících papírcích a na práci s časem. Také mi doporučila abych více dbal na vyrušování studentů při prezentacích. Celkově ale program hodnotila velice pozitivně a vyzdvihla kreativitu a interakci mých aktivit.

Teoretická část

Internet se stal součástí života většiny z nás po již po několik let a děti jsou v tomto prostředí z hlediska bezpečí ty nejohroženější. Každé dítě pohybující se dnes na internetu by mělo ovládat bezpečnost stejně tak, jako když jde samo po ulici.³ V této části se budu blíže věnovat tématům, které obsahuje můj prevenčně-výukový program. Tyto témata jsem subjektivně posoudil jako nejdůležitější a nejvhodnější pro můj program.

Seznamování na internetu a sociální sítě

S příchodem internetu se naskytla i očividná možnost obejít, pro někoho velice nepříjemné, seznamování přirozenou formou, tedy osobně. Při seznamování po internetu se také můžete vyvarovat nevhodným partnerům pouhým „odfiltrováním“. Další z kladů také může být čas, který tímto způsobem seznamování ušetříte. Při průzkumech serverů Lidé.cz a Seznam.cz, které provozují seznamky, ale vyšlo najevo, že nejvíce lidí, konkrétně 38 %, se na internetu seznamuje z nedostatku jiných příležitostí. Následuje s 23 % ostýchavost při seznamování osobně a s 22 % jen tak mě zajímalo, co to přinese. Až na posledních místech se objevuje specifické požadavky na partnera a nedostatek času. Ostýchavost je poté nejčastěji uváděný důvod u mladistvých.⁴ Všechny tyto klady seznámek pomohly rozšíření tohoto formátu seznamování a poskytly možnost rozvinout se odvětvím, jako je kybergrooming či kyberstalking. S těmito praktikami, o kterých se budu zmiňovat později, se dnes častěji u dětí setkáváme na sociálních sítích. I když by se asi seznamky dali zařadit pod oblast sociálních sítí, u dětí mladších 18 let nejsou zdaleka tak užívané, a proto útočníci nejčastěji volí sítě, jako je Facebook či Skype.¹ Výhodou pro útočníky také může být minimum informací nutných k založení profilu a také v podstatě neomezený počet profilů, které si může jedna osoba založit.

³ *Bezpečně n@ internetu*. Praha: Grada Publishing, 2016. ISBN 978 - 80 - 247 - 5595 - 3.

⁴ *Bezpečně n@ internetu*. Praha: Grada Publishing, 2016. ISBN 978 - 80 - 247 - 5595 - 3.

Počet dětí, které jsou obětmi internetových útoků raketově stoupá. Mezi lety 2007 až 2011 vzrostl počet kontaktů týkající se internetu na lince bezpečí o 840 %.²

Kybergrooming⁵

To, že jsou děti a mladiství ostýchaví je samozřejmou součástí dospívání. Zároveň také, potřebují pozornost a náklonnost. Bohužel to z nich ale činí ještě jednodušší a snadněji manipulovatelné cíle. Dítě, které s partnerskými vztahy nemá žádnou zkušenost, se může velmi snadno nechat zlákat zkušenými útočníky. V knize Děti a online rizika se píše: „*Groomer⁶ se je (oběti) může přimět věřit věcem, které nejsou pravdivé, zlomit jejich pochybnosti a zmanipulovat je tak, aby přestaly vnímat svůj smysl pro opatrnost.*”⁷

První fázi kybergroomingu je tedy vzbuzení důvěry. Útočníci často používají metodu zrcadlení. Ta spočívá v napodobování chování oběti za účelem navodit oběti pocit pochopení a důvěry vůči útočnickovi. První fáze může trvat od pár dní ale i několik měsíců.

Další fáze se poté liší. Někteří groomeři cílí na fotografie s pornografickým obsahem, jiní na osobní setkání a zneužití obětí.

Groomeři jsou často velmi špatně rozpoznatelní. Mnohdy mají propracované sítě falešných účtů, ale i přesto se dá všimnout některých výstražných signálů, které svědčí o profilu groomera. Rozpoznání útočníka se věnuje mnoho knížek i internetových stránek, na které jsem narazil, ale většina z nich se shoduje na pár indikátorech. Například, že má často groomer v přátelích pouze děti jednoho pohlaví. Dalším společným jevem je, že se útočník nikdy nebude moct sám vyfotit nebo natočit přes webkameru a vždy bude hledat výmluvy, proč to nejde.⁸

⁵ „Termínem kybergrooming označujeme nebezpečnou manipulaci dítěte dospělým uživatelem internetu, jejímž cílem je přimět dítě k osobní schůzce.” (e-bezpeci.cz)

⁶ Osoba provozující kybergrooming

⁷ KRČMÁŘOVÁ, Barbora. *Děti a online rizika: sborník studií*. Praha: Sdružení Linka bezpečí, 2012. ISBN 978-80-904920-2-8.

⁸ *Bezpečně n@ internetu*. Praha: Grada Publishing, 2016. ISBN 978 - 80 - 247 - 5595 - 3.

Kyberšikana⁹

Šikana v kyberprostoru nabrala jiných obrátek. Napomáhá tomu anonymní prostředí i čím dál lepší technická zdatnost dětí. Anonymní prostředí taky maže fyzické i psychické nedostatky útočníků a stát se jím tedy může prakticky každý. To, že si útočník myslí, že je pod anonymní pokrývkou jeho přezdívky může podpořit v šikaně i děti, které by si na to v reálném světě netroufily. Některé útočníky může k útoku ve virtuálním světě motivovat i větší publikum, než jakého by se jim dostalo, kdyby si oběť vyhlídli například po cestě do školy.¹⁰

Oběť, která je psychicky týrána se na rozdíl od té fyzicky týrané špatně rozpoznává. Nemá žádné viditelné modřiny a o útoku často nerada mluví. Uzavřenost tedy může být jedním z hlavních rozpoznávacích prvků. Oběti se také často cítí osamocené a nevidí žádné východisko z jejich situace.¹¹

Sexting¹²

Sexting je jedno z nejrizikovějších chování na internetu. Že je chování nebezpečné, si moc dobře uvědomují i děti, konkrétně tedy 77,5 % z nich označilo takové chování za nebezpečné. Stejný průzkum ještě uvádí, že 12,14% respondentů už ale tento materiál někomu zaslalo. Z těchto 12,14 % bylo 60 % chlapců. Zato dívky jsou v popředí v umístování fotografií, kde jsou částečně nebo úplně nahé, na internetu¹³.

Při sextingu, tedy posílání nahých fotek nikdy nemůžete vědět, jak s nimi druhá strana naloží. Často poté dochází k vydírání, nebo se obsah může dostat třetí straně. I když ale ani k vydírání či sdílení fotek nedojde, ten komu fotky nezletilé dítě zašle, může být potrestán podle zákona až na dva roky, za přechovávání dětské pornografie.

⁹ *Kyberšikanu (cyberbullying) definujeme jako zneužití ICT (informačních komunikačních technologií), zejména pak mobilních telefonů a internetu, k takovým činnostem, které mají někoho záměrně vyvést z rovnováhy. (e-bezpeci.cz)*

¹⁰ KRČMÁŘOVÁ, Barbora. *Děti a online rizika: sborník studií*. Praha: Sdružení Linka bezpečí, 2012. ISBN 978-80-904920-2-8.

¹¹ *E-bezpeci.cz. E-bezpeci.cz [online]. V Olomouci: Centrum PRVoK, 2017 [cit. 2018-02-28]. Dostupné z: <https://www.e-bezpeci.cz/>*

¹² *Slovo sexting je složeninou vzniklou ze slov sex a textování, a znamená elektronické rozesílání textových zpráv, fotografií či videa se sexuálním obsahem.(e-bezpeci.cz)*

¹³ *Bezpečně n@ internetu*. Praha: Grada Publishing, 2016. ISBN 978 - 80 - 247 - 5595 - 3.

Finance na internetu a internetové bankovníctví

Placení po internetu a vyřizování finančních záležitostí se stává v dnešní době běžnou praxí. Pro příklad jsem se ze zvědavosti zeptal, kolik mých spolužáků (z deváté třídy) využívá placení po internetu, či internetové bankovníctví. Kladně mi na tuto otázku odpovědělo třináct lidí ze sedmnácti tázaných. Tímto amatérským průzkumem jsem si potvrdil, že je téma u mých vrstevníků aktuální, a že má smysl ho do programu zařazovat. Mladí lidé, a nejvíce asi ti mého věku, se ale s placením musí konfrontovat bez předešlého poučení a jsou poté snadnými kořistmi pro lidi, co se rozhodnout této neznalosti využít ve svůj prospěch.

Phishing

Phishing, do češtiny volně přeloženo jako rybaření, je metoda internetových podvodníků, kde předstírají, že se jedná o dopis ze seriózní instituce, nebo z banky. Oběti poté v přesvědčení, že zasílají peníze své bance, zašlou částku podvodníkovi, který se hned po dokončení transakce vypaří.

Na internetu se také mnoha lidem objevilo vyskakovací okno oznamující, že jste spáchali trestný čin, a že pokud do určitého času nezašlete peníze na uvedený účet, bude na vás zahájeno trestní stíhání.

Podobně útočníci zneužili i například exekutorský úřad a vynucovali po nic netušících lidech dluhy.¹⁴

V některých případech ani nejde o peníze, ale o osobní informace, nebo přístupové údaje či kódy.

¹⁴ *Jak na internet* [online]. Praha: CZ.NIC, 2014 [cit. 2018-02-28]. Dostupné z: <https://www.jaknainternet.cz/>

Závěr

V mé práci jsem se zabýval tématem Internetové kriminality. Vytvořil jsem program, zabývající se stejnému tématu, na základě studování odborné literatury, rešerše ostatních programů a konzultace. Vytvořený program trvá dvě vyučovací hodiny a je převeden do počítačové prezentace. Jsou v něm zahrnuta témata jako je Sexting, Kyberšikana či Phishing. K prezentaci jsem také vytvořil pracovní listy pro studenty, kteří absolvují můj program. Program jsem tvořil jako prevenci pro žáky sedmých a osmých tříd základní školy. Program také zrealizuji a výstupy zahrnu do mé práce. Tato práce mě také obohatila o cenné zkušenosti a vědomosti. Uvědomil jak aktuální a překvapivě blízké toto téma je.

Seznam literatury

- *Bezpečně n@ internetu. Praha: Grada Publishing, 2016. ISBN 978 - 80 - 247 - 5595 - 3.*
- *KRČMÁŘOVÁ, Barbora. Děti a online rizika: sborník studií. Praha: Sdružení Linka bezpečí, 2012. ISBN 978-80-904920-2-8*
- *E-bezpeci.cz. E-bezpeci.cz [online]. V Olomouci: Centrum PRVoK, 2017 [cit. 2018-02-28]. Dostupné z: <https://www.e-bezpeci.cz/>*
- *Bezpečný internet [online]. -: -, - [cit. 2018-02-28]. Dostupné z: <http://www.bezpecnyinternet.cz/>*
- *Jak na internet [online]. Praha: CZ.NIC, 2014 [cit. 2018-02-28]. Dostupné z: <https://www.jaknainternet.cz/>*

Přílohy

Záměr:

Internetová kriminalita

vypracoval: Kryštof Kadlčík

vedoucí práce: Štěpána Čiperová

odborný konzultant: Peter Porubský (linka bezpečí)

Cíle: Mým hlavním cílem by bylo vytvořit a zrealizovat program pro žáky 7/8. tříd dlouhý dvě vyučovací hodiny. Přednostně bych se chtěl zabývat tématy, které se týkají nebezpečí u náctiletých na internetu (internetové bankovníctví, sociálních sítí atd.), kterým se nechtěně vystavují svou neznalostí, a co je na internetu legální a co ne (stahování filmů, sdílení kompromitujících fotek). Program bude rozdělený na několik částí. Tyto části budou rozepsány do konkrétních úkonů, ideálně na sobě nenavazujících, aby se daly použít v hodinách bez absolvování celého programu.

Jak to udělám: Budu muset hodně studovat a načíst knihy týkající se tohoto tématu, například Internetová kriminalita páchaná na dětech, či bezpečí na internetu pro všechny. Jako případnou inspiraci bych mohl využít některý z již existujících programů jako je Bankéři jdou do škol. Také bych rád využil některé reálné krizové situace abych neměl program jen teoretický. Rád bych si také nechal poradit od odborného konzultanta Petera Porubského (linka bezpečí), popřípadě s mojí matkou Lucií Bukovskou (Linka Bezpečí), která se tématu také věnuje.

Jaké budou výstupy: Výstupem bude již zmíněný program věnující se internetové kriminalitě a nebezpečím používání internetu. Ten bych se chtěl pokusit vyzkoušet na jedné ze tříd a popřípadě doladit nedostatky, kterých si povšimnou absolventi některé z částí mého programu. Dále bych chtěl také program poskytnout i dalším třídám na mojí škole, které by mohli s mou asistencí program také absolvovat.

Pracovní list:

Internetová kriminalita

Program

Očekávání:

Otázky k videu:

- 1) Jak se ověřuje platba online?

- 2) Jak se nazývá nejdelší číslo na kartě a kolik má míst?

- 3) Co se zapisuje do kolonky platnost?

- 4) Kde je napsán bezpečnostní kód karty?

Zhodnocení:

Video

[Video - Platby na internetu](https://www.youtube.com/watch?v=B0Xruu-6iI0) - <https://www.youtube.com/watch?v=B0Xruu-6iI0>